

Fecske Csaba

FEHÉR VILÁG

2019-12-03 | VERS

Szép a tél, ha hó hull
a szundikáló tájra,
a tömzsi kis domb
fehér sipkát húz kobakjára.
Létezésem szutyka, árnyékom
löttyen a hóra,
semmi sem látszik ki alóla.
Nyomot se hagyva iszkol

a sánta szél, míg föl nem akad
egy nyúzott bundájú bokorra.
Mintha megállt volna az idő,
csönd van, hideg van,
cinkét fog az ember orra,
testéhez tapadt szárnyal
varjú gubbaszt az ágon,
fekete pecsét a fehér világon.

kép | pxhere.com